

Aleg. 61.

Wniosek.

Zważywszy, iż sprawa asekuracyjna jest nader ważną i piekącą kwestyą, nietylko dla stanu włościańskiego, ale i dla całego społeczeństwa naszego;

zważywszy, że przymusowe ubezpieczenie od ognia całego kraju naszego można będzie przeprowadzić opłatą premij stosunkowo bardzo niskich;

zważywszy, że przymusowe ubezpieczenie od ognia wszystkich budynków naszego kraju przyniesie wielką ulgę tak pojedynczym mieszkańcom jak i całemu krajowi naszemu, przeto wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń przedłożył Wysokiemu Sejmowi na najbliższej sesji projekt ustawy o przymusowej asekuracji ogniowej oparty na następujących zasadach:

a) wszystkie budynki w kraju naszym do jakiegokolwiek bądź użytku służące muszą być od ognia zabezpieczone;

b) w tym celu wprowadza się krajową instytucję asekuracyjną o charakterze publicznym na zysk nie obliczoną, która jako osobny departament asekuracyjny figurować będzie pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego i pod kontrolą Wysokiego Sejmu;

c) premie asekuracyjne za budynki w tej instytucji krajowej zabezpieczone, pobierane będą łącznie z podatkami krajowymi.

Lwów dnia 17. października 1889.

Fr. Kramarczyk w. r.
wnioskodawca.

Stanisław Potoczek, W. Stręk, Rożankowski, Dr. Okuniewski, Teliszewski, Dr. Antoniewicz, Dr. Sawczak, Jan Sirko, Palch, Siczyński, Romańczuk, Hamorak, Kułaczkowski, Dr. Korol, Huryk, Barabaszy, Herasymowicz.

